הלכה · משנה תורה · מפרשים · בן אריה · ספר קדושה

בן אריה על משנה תורה, הלכות איסורי ביאה

הרב זאב בן אריה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

בן אריה על משנה תורה, הלכות איסורי ביאה

הרב זאב בן אריה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/בן-אריה-על-משנה-תורה-הלכות-איסורי-ביאה/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה כב 4
פרק ב 4
הלכה ז 4
פרק ג 4
הלכה ח 4
הלכה י 4
פרק ד 4
הלכה ה 4
הלכה י 4
הלכה יט 4
פרק יב 5
הלכה יא 5
פרק טו 5
הלכה יט 5
פרק יז 5
הלכה יג 5
הלכה טו 5
פרק יח 5
הלכה ב 5
פרק יט 5
הלכה ה 5
פרק כא 6
הלכה ד 6

פרק א

הלכה כב

המקנא לאשתו ונסתרה כו'. נ"ב ע' ירושלמי סוטה פ"ו ה"ב [שמפורש שם כדברי הרמב"ם בכמה דוגמאות ע"ש וע"ש בק"ע בשירי קרבן מ"ש על דברי הה"מ כאן]:

פרק ב

הלכה ז

מגיד משנה: זה מבואר בהרבה מקומות. נ"ב ובריש מסכת דרך ארץ:

פרק ג

הלכה ח

מגיד משנה: כפשט הלשון וכן פי' רש"י ז"ל. נ"ב צ"ל וכן פי' ר"ש ז"ל. ע' תו' שם בשם רבינו שמואל [ומ"ש כאן ר"ש הוא ר"ת רבינו שמואל]:

הלכה י

מגיד משנה: זה נראה בדעתו ז"ל. נ"ב והוכרח לזה מדתני שלש מדות בנערה וניחא אף לפי מה דאמר לי' ר' יוחנן לתנא תני תידון בסקילה ע' גמ' ודעת הראב"ד לחלק בין בגרה לבעלה. ודעת הרמב"ם לחלק בין מוציא ש"ר וכשיטתו לעיל:

פרק ד

הלכה ה

משנה למלך: ואף שאין לה דמים טמאים יש לה דמים טהורים. נ"ב ע' בכורות מ"ו ב' [דשם איתא דת"ר גיורת שיצאה פדחת ולדה בהיותה נכרית ואח"כ נתגיירה אין נותנין לה ימי טומאה וימי טהרה ואינה מביאה קרבן לידה עכ"ל וע' תו' נדה דף ל"ו ד"ה והלכתא]:

הלכה י

כיצד תבעה כו'. נ"ב ע' שאילתות פרשה אחרי מות סי' צ"ו:

הלכה יט

כ"מ: דאמרינן בפרק דאילו הוה כו'. נ"ב בפרק במה טומנין (שבת נ"א א)':

פרק יב

הלכה יא
שהעבדים חייבים בהם יצאו מכלל כו'. נ"ב ע' סנהדרין נ"ח ב':

פרק טו

הלכה יט
מגיד משנה: ואין להכשיר יותר ממה שאמרו חכמים. נ"ב וע' בספר ראב"ן דף קכ"ב ע"א [וז"ל וראיתי בספר רפואות שאשה שמתעברת ופגעה בסוס זכר תחלה אינה יולדת עד י"ב חודש]:

פרק יז

הלכה יג
במשנה למלך, בד"ה מ"ע כו': ויש להסתפק כו'. [ע' ירושלמי כתובות פרק א' הלכה ג' ובשירי קרבן שם ד"ה כשרה]:

הלכה טו
במשנה למלך, ד"ה נסתפקתי: בכ"ג כו' אם יכול לקדשה בביאה. נ"ב ע' ירושל' פרק ששי דיבמות סוף הלכה ה' ובקרבן עדה שם בשירי קרבן [שם מפורש כ"ג שקידש אשה בבעילה אינו כבא על הבעולה עכ"ל. וע' קידושין י' ע"א וע"ש בקרבן עדה בירושל']:

פרק יח

הלכה ב
במשנה למלך, סוף ההלכה, סוף ד"ה ודע דהרא"ם כו': והוא חידוש גדול בעיני. נ"ב ובירושלמי שם פרק שביעי דיבמות ה"ד איתא שהיא דלא כר' אליעזר ע"ש בקרבן עדה:

פרק יט

הלכה ה
במל"מ, סד"ה לפיכך כו': לא מצאתיו מבואר. נ"ב ע' ירושלמי קידושין פ"ד סוף ה"ו ובקרבן עדה שם:

פרק כא

הלכה ד

בהגהת מיימונית, אות א': כל המנבלת עצמה בימי נדותה אין רוח חכמים כו'. נ"ב חסר כאן. [ובאבות דר"נ שם ריש פרק שני איתא בזה"ל כל המנוולת עצמה בימי נדתה רוח חכמים נוחה הימנה וכל המתקשטת עצמה בימי נדתה אין רוח חכמים נוחה הימנה וכן העתיקה הגר"א ז"ל ביו"ד סי' קצ"ה ס"ק י"ג ע"ש]: